

Kai-Ove Jensen, f.d.4. april 1926

Af Hardy Pedersen, marts 2025

Vi har fået lov til at besøge Kai, for vi har spurgt, om han ikke vil fortælle os lidt om sit liv, specielt med fokus på oplevelserne i Gistrup, så vi kan gemme det for eftertiden, men selvfølgelig også for, at vi kan udgive portrættet af en mand, der har ydet meget til byen og til idrætten, som han elskede og stadig gør.

Bevæbnet med "En enkelt", for det ved vi, han sætter pris på at nyde om formiddagen, når han mødes med et par af de andre beboere på plejehjemmet i Gistrup, hvor han snart har boet i otte år.

Det er ikke helt til at forstå, at det er en mand på snart 99 år, der tager imod. Ganske vist skal han gerne bruge en rollator for at komme rundt, og så er der lidt med fingrene, men ellers er Kai frisk både i krop og i hoved.

Tre generationer, Kai med mor og bedstefar

Barndommen

Kai blev født i et hus lige overfor Aalborg Sygehus, men der boede familien ikke længe. Det blev i stedet i Hasseris, at Kai voksede op.

Ikke i de rigmandskvarterer, som Hasseris er kendt for i dag, men som søn af en arbejderfamilie. Familien boede på Vandværksvej på 1. sal. Mor var Anna Elfrida og far var Ferdinand Sigurd Jensen. Parret fik Kai som ret unge; moderen var 18 år, faderen 22 år. Anna Eldrida arbejdede på konfektionsfabrikken, og arbejdede ellers på systue og syede også i eget hjem. Og så passede hun hjemmet, hvor der kom to børn yderligere. En yngre bror og en søster, der var 7 år yngre.

Kai husker, at faderen var en del arbejdsløs i Kais første leveår. Ellers arbejdede han som arbejdsmand og kom på cementfabrikken Norden, der lå i Mølholm ved Hasseris.

Kai på skoleudflugt til København. Indkvarteret på fregatten "Jylland"

Der var nok ikke mange penge, men Kai husker det ikke som et problem. ”Mad og tøj har jeg aldrig manglet”, siger Kai. ”Vi havde en dejlig kolonihave, hvor vi dyrkede kartofler og grøntsager, og vi havde kani-
ner, høns og duer, ja, sågar en ged som forsynede os med mælk.” Faderen syede seletøj til geden, så den blev også brugt til at køre hø hjem til vinterfoder, som blev slået på grøftekanterne.

Kais mor syltede, bagte og henkogte det, der blev bragt hjem fra haven. Tøjet syede moderen selv, og syede altså også kjoler for fremmede, hvilket hjalp med penge til husholdningen.

Barndommen bliver husket som en herlig tid, godt fordelt mellem leg og pligter. Drengene på vejene omkring legede meget oppe ved vandtårnet, og Kai havde rulleskøjter, som han elskede at løbe på. Han husker også, at faren havde fået fat i en brugt trædebil med elektrisk lys og tudehorn. Den blev lavet til en sportsvogn og siden til en lastbil.

*Kai på "konfirmationsbillede".
Kai er dog ikke konfirmeret men blev alligevel fejret.*

Skoletiden foregik i Hasseris Kommuneskole, hvor Kai gik hele skoletiden til og med 7. klasse. Han var aldrig ked af at gå i skole, men han gad ikke at lave lektier. Alligevel fik Kai udmærkede karakterer, og en speciel god karakter, UG, fik han i danmarkshistorie. Det var fordi, at læreren Bjerring, fortalte historien så levende, at alle kunne huske den, så det var ikke nødvendigt at læse.

I lære som gartner

Efter skolen var afsluttet blev det til en læreplads som gartner i Ø. Sundby. Det var den 1. april 1940 – 8 dage før besættelsen af landet.

Kai blev indlogeret ved en onkel og moster, der boede i Hennedal. Prisen var 10 kr. om ugen for kost og logi.

Arbejdstiden var fra kl. 6 morgen til kl. 6 aften, også om lørdagen og hver anden søndag. Der var halvanden times middagspause, og der kunne han nå at cykle til Hennedal og spise middagsmad.

Som nævnt var der også arbejde om søndagen. Det handlede om regulering af luft og varme til drivhusene og vanding af potteplanter, ligesom der skulle pakkes varer til om mandagen, hvor de skulle sælges på Gartnernes Salgsauktion. Normalt var søndag eftermiddag så fri, men dog ikke for førsteårslærlinge.

Kai blev også sat til arbejde, der ikke rigtig havde noget med gartnerarbejdet at gøre, som at trække en ged ud til bedækning, eller at være barnepige for gartnerens to små børn. Det er først senere i livet, at Kai er kommet til at tænke på, at det ikke var en ordentlig behandling. Dengang gjorde man bare, hvad der blev sagt. Kai kan heller ikke huske, at han var ked af, hverken arbejdstiden eller de forskelligartede opgaver.

Onklen og mosterens ejendom i Hennedal blev beslaglagt af tyskerne i oktober 1940, fordi jorden skulle bruges til flyveplads. Så var der for langt at cykle hver dag, og Kais lærlingekontrakt blev ophævet.

Kai arbejdede i en periode som mælkedreng hos en mælkehandler fra Drastrup mejeri, men 1. marts 1941 kan han genoptage sin gartnerlære, denne gang på Hovhedens Frugtplantage og Planteskole, der lå i Ellidshøj og var ejet af Erik Balle. Der var 37 tdr. land frugttræer og 4 tdr. land planteskole. Der var ansat 4 mand på stedet, hvoraf de 2 var lærlinge, og tillige var der en tjenestepige. Kai var kommet på landet, med Ellidshøj som nærmeste by, der lå 3 km væk.

Kai kunne godt lide arbejdet og i det hele taget stedet og mindes måltiderne, hvor hr. og fru Balle spiste sammen med de 5 ansatte, og der var hygge med varme i brændeovnen og lys i petroleumslampen.

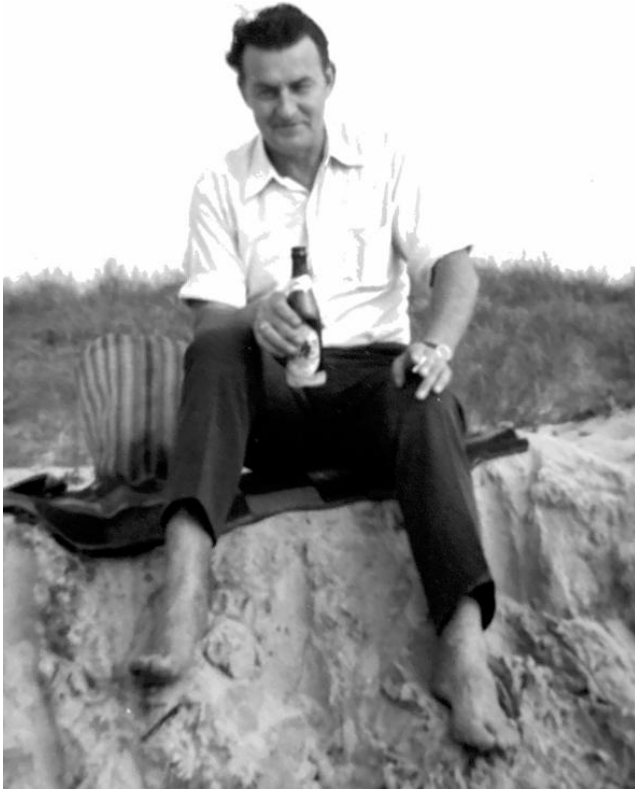
Fru Balle var også lidt opdragende over for de unge, så hvis lærlingene skulle til byen, måtte de omkring hende for at få tjekket om hænder og negle var rene, og om tøjet var i orden.

Mændene havde to udmærkede værelser i staldlængen, men det var uden varme, så i vintermånederne var det noget koldt, så om morgenen kunne dynen godt være stivfrossen.

Lærer Gistrup at kende

Som 3. års læring kom Kai i marts 1943 til Svend Balle i Sdr. Tranders. Her var der i forvejen ansat to udlærte gartnere. Robert Mortensen, som senere fik gartneri på Hadsundvej i Gistrup og også blev postbud i byen. Den anden udlærte gartner var Svend Kongsted, som var meget involveret i Lundby Krat Boldklub, så selvfølgelig skulle Kai med til gymnastik i Gistrup. Det kom han allerede den første aften som ansat i Sdr. Tranders.

Det var begyndelsen på en meget lang involvering i LKB og et langt tilhørsforhold til Gistrup.

Der nydes en stille stund

Gymnastikken var på Gistrup Kro, hvor alle de indendørs aktiviteter foregik den gang. Kai blev præsenteret for en dejlig flok unge mennesker af begge køn, og der blev hurtigt dannet mange venskaber. Flere af de venskaber har holdt gennem hele livet.

Kroens sal var hjemsted for gymnastik, badminton, folkedans, dans, diletant og meget andet. I Lundby Krat ved Traktørstedet var der håndbold om sommeren. Der var to karlehold og to pigehold, der trænede tirsdag og fredag og spillede kampe næsten hver søndag. Det foregik i mange forskellige byer, hvortil man cyklede i samlet flok.

Ville gerne prøve noget nyt

Kai var hos Svend Balle i to år. Det var han egentlig glad for, og han var også glad for de mange venner, han havde fået. Alligevel ville han gerne prøve noget nyt. Så han søgte og fik en stilling som 1. mand ved et gartneri i København. Forventningsfuld tog han afsted og mødte ind første dag. Det var rigtig nok, at Kai var 1. mand, men han var også den eneste. Så det blev kun til en enkelt måned i jobbet.

Kai havde flere kortere ansættelser. Han ville gerne bestille noget, men han ville også behandles ordentligt, og havde noget temperament, så han fandt sig ikke i hvad som helst.

Kai kom til Kaj Winther i Sdr. Tranders og var her i flere år og af flere omgange. Han forsøgte sig også som selvstændig en overgang.

Bagerens Elinor

En af de unge som Kai var blevet præsenteret for allerede den første aften, han kom til Gistrup, var bager Larsens søn Svend. De to var lige gamle og fandt hurtigt sammen. Og bageren havde flere børn. En af dem var Elinor.

Kai fortæller, at han var lidt langsom med det med pigerne, men et eller andet må der være sket, for den 10. april 1955 blev Elinor og Kai gift.

Bryllupsnatten blev holdt i et sommerhus i Ø. Hurup, som parret havde købt. Det blev til mange flere nætter i sommerhuset, som parret havde i 61 år, inden det blev givet videre til nevøer.

Bryllupsbillede Elinor og Kai den 10. april 1955

Sommerhuset var Elinor og Kais fristed, hvor næsten alle ferier og fridage blev holdt, og det var et sted, hvor der kommer mange venner på besøg. Kai får virkelig liv i øjnene, når han fortæller om de mange dejlige stunder i sommerhuset.

Da Kai kommer ind i bagerfamilien, er det slut med gartnerarbejdet i hvert fald i nogle år. Kai bliver bagerikarl, hvor han hjælper med meget arbejde i bageriet. Blandt andet med at bage rugbrød, som bageriet var kendt for langt ud over byens grænser. Alsbilen må stoppe ved bageren for at få pakker med, der skal til Aalborg og videre ud i landet. Ofte måtte der bages 120 rugbrød om dagen, og nogle dage endda flere. Kai er også med på brødturen, der bliver kørt i oplandet og de mindre byer omkring Gistrup.

Bagerdynastiet

Elinor og Kai bor i bagerens hus, og der bliver et helt "bagerdynasti", hvor det ud over bagerparret, og Elinor og Kai, også består af Elinors søster Inge, der passede butikken, også da bageriet blev solgt, og Inge boede med sin mand Christian Knudsen også i boligen i nogle år, inden de selv byggede hus længere oppe af Hadsundvej.

Det var gode år i bageriet, og de levede godt sammen, selvom der ikke var andet end et par værelser, hvor man kunne være alene. Og så var der sommerhuset, som blev brugt, når der var tid.

En stor indsats i Lundby Krat Boldklub

Livet igennem har Kai været med i foreninger, og er kommet i bestyrelser, hvor han er kommet frem. Det har både været i fritiden, men også i arbejdslivet, som f.eks. i bestyrelsen for frugt- og grønthandlerforeningen.

Men den største indsats har været i LKB. Hurtigt efter han er kommet til Gistrup, kommer Kai i bestyrelsen i LKB. Og ikke bare kommer han i bestyrelsen, han bliver formand. Og formandsposten har han i 10 år. Det er en periode, hvor der er stor aktivitet i LKB. Som skrevet ovenfor deler aktiviteten sig mellem sommeraktiviteter i Lundby Krat og vinteraktiviteter på Gistrup Kro.

Ud over de mange idrætsaktiviteter holder LKB mange fester. Der er juletræ, fastelavnsfester, baller, banko, diletant, basar. Og hver gang er Kai med i spidsen for arrangementerne.

Også efter Kai er stoppet som formand i 1958, er han aktiv i foreningen. Han er initiativtager til hundredemandsforeningen, der bliver dannet i 1960, hvor medlemmerne betaler 1 kr., hver gang LKBs bedste fodboldhold vinder en kamp. Foreningen er en forløber for LKBs Venner, som Kai også er med til at danne i 1964.

Egentlig var det landbetjent Bælum, der var ophavsmand til ideen med LKBs Venner for hovedforeningen Lundby Krat Boldklub måtte kun have et bestemt antal lotterier om året, og så havde Bælum ideen til, at der kunne dannes en støtteforening, så antallet af lotterier kunne fordobles.

I det hele taget har LKB stor opbakning i byen, hvor der er mange, der hjælper. Kai fortæller også om et par opfindere. Tømrermester Otto Jensen, der af en gammel tombolarulle får lavet den første kridtmaskine til at kridte baner. Den virker dog ikke så godt i regnvejr, så smed Rørbæk tager over og laver en kridtmaskine, der kan virke i al slags vejr.

Kai lægger vægt på, at nok var det ham, der var formand, men der var mange andre der hjalp til, så æren skal fordeles.

Meddeler til Stiftten

Der blev skrevet meget i avisen om, hvad der skete i Gistrup i slutningen af 50erne og begyndelsen af 60erne.

Det var også Kai. To mand fra Stiftstidende kom på besøg i bageriet en dag, og spurgte Kai om han ikke havde lyst til at skrive til avisen. ”Nej, det har jeg ikke tid til”, var svaret, men de to mænd sagde: ”Så er det netop dig, vi skal have fat i. Det er dem, der har travlt, man skal spørge om at få noget lavet.”

Efter bagertiden

Bager Larsen solgte bageriet i 1964, og da flyttede Elinor og Kai til Nørresundby, hvor de købte en blomsterforretning i Dronningensgade. Der ved kom Kai tilbage til gartnerfaget, og det passede ham godt.

Men det var også hårdt arbejde uden meget frihed, så da han så en stilling som greenkeeper på golfbanen i Brønderslev, tænkte Kai ”blomster eller græs, det må vel være det samme”, så han søgte og fik stillingen, hvorefter parret flytter til Brønderslev.

På et tidspunkt bliver Kai lidt uenige med bestyrelsen om, hvad der er blevet lovet, så det var tid at komme videre. Det blev også i Brønderslev, hvor Kai blev portner hos Ginge. Her er Kai, indtil han går på efterløn som 62 årig.

Tilbage til Gistrup

I forbindelse med at den gamle bager Larsen ville sælge bageriet tilbage i 1964, blev der bygget en "aftægtsbolig" på en grund bag bageriet. Bageren selv nåede aldrig at flytte over i huset, da han døde samme år, men hans kone Elna flyttede ind der, hvor hun boede til sin død i 1986.

Elinor og Kai køber huset, så de kan flytte tilbage til Gistrup, hvor de stadig havde mange venner.

Her blev det til en god og aktiv seniortilværelse.

Elinor døde den 30. september 2021. Elinor og Kai fik aldrig børn. Det betød ikke, at der ikke var børn i deres liv. Tværtimod, der var altid mange børn omkring dem, både familiens børn og så børn der er kommet fra venner og fra det store engagement i LKB.

Tilfreds

Kai siger, at han egentlig altid har været tilfreds med det, han havde gang i. Det har været et godt liv med mange oplevelser og mange venner. Der har altid sket noget, der hvor Kai har været, og han har nydt det.

”De gamle venner er desværre ved at være væk”, siger Kai, men det er da så godt, der er andre, som godt vil være med til at få ”En enkelt”.

På plejehjemmet kaldes Kai for ”huspoeten” for når der er fester og sammenkomster, har Kai som regel lavet en sang, og den gamle skrivemaskine kan endnu, så renskrivningen klares også, selvom fingrene driller lidt.

Vi tager afsked, aftensmaden bliver serveret, kan vi dufte og høre. Det har været en hyggelig og god samtale. Man kan mærke, at der stadig brænder en ild i manden, der har haft et godt og travlt liv.